

POKONČNA DRŽA

Evangelij po Luku 12,49–53

⁴⁹ »Prišel sem, da vržem ogenj na zemljo, in kako želim, da bi se že razplamteli!
⁵⁰ Moram pa prejeti krst in v kakšni stiski sem, dokler se to ne dopolni. ⁵¹ Mislite, da sem prišel prinašat mir na zemljo? Ne, vam rečem, ampak razdeljenost. ⁵² Odslej bo namreč v eni hiši pet razdeljenih: trije proti dvema in dva proti trem; ⁵³ razdelili se bodo: oče proti sinu in sin proti očetu; mati proti hčeri in hči proti materi; tašča proti svoji snahi in snaha proti tašči.«

*Ostala berila: Jeremija 38,4–6.8–10; Psalm 40,2–4.14.18;
 Pismo Hebrejcem 12,1–4.*

LECTIO:

Lukove besede so imele za prve kristjane poseben pomen. Svoj evangelij je zapisal v drugi polovici prvega stoletja po Kristusu, ko so se nadnje neprenehoma zgrinjali valovi preganjanj.

Kdor je šel za Jezusom, je sprejel to, da bo izpostavljen nevarnosti. Nekateri so plačali tudi z življenjem. Za druge pa je bilo sprejeti Jezusov nauk in krščanski način življenja zadnje, česar bi si želeli. Tako so bile družine razdeljene. Nekristjani so krščanske člane družine ovajali oblastem.

Pritisk, ki ga družina izvaja na posameznega člana, je v vseh časih zelo pomemben. V prvi Cerkvi in tudi danes v časih cele družine postanejo krščanske, ko se njihovi člani drug za drugim srečajo z Jezusom. V drugih družinah pa se novi kristjan znajde pod hudim pritiskom, ker v njegovi novi veri preostali člani vidijo izdajo družine in družinske tradicije. V nekaterih primerih pokončna drža kristjana zahteva od njega vse: lahko ga razlastijo, izključijo ali celo umorijo.

Ko Jezus pravi, da mora »prejeti krst«, se poistoveti s tem preganjanjem. V grščini krst pomeni popolno potopitev v vodo in je prispodoba smrti. Krst v ognju, o katerem tukaj govori Jezus, pomeni strašno trpljenje, ki ga bo doletelo s križanjem in ločitvijo od Očeta. Jezus je želel, da bi se to zgodilo čimprej, ker se je zavedal, da brez tega za nas ni odrešitve. Kljub bolečini je zaradi ljubezni do Očeta in do nas sprejel to trpljenje.

MEDITATIO:

Si bil zaradi svoje vere v Jezusa kdaj zavržen ali ti je bila storjena krivica? Kako si se odzval in česa si se naučil?

Kako rešuješ konflikte z ljudmi, še posebej z družinskimi člani, ki se ne strinjajo s tvojim prepričanjem?

ORATIO:

Naj te opogumi Psalm 40,2–4. Pridruži se psalmistu in se zahvali Bogu, ker sliši naše molitve. Zahvali se mu, ker te je rešil, postavil tvoje noge na skalo in ti dal peti novo pesem. Prosi ga, naj poglobi tvoje zaupanje vanj.

Če si bil zaradi svoje vere deležen neprijaznih besed, zavrnitve ali česa še hujšega, prosi Boga, naj ti pomaga, da povzročitelju odpustiš, ga ljubiš in moliš zanj. Tako nam naroča Jezus (Evangelij po Mateju 5,44).

Zakaj ne bi ob tej priložnosti molil za člane svoje družine in prijatelje, ki še ne poznajo Jezusa?

CONTEMPLATIO:

Odlomek iz Pisma Hebrejcem 12,1–4 nas postavlja naravnost v ljubeče Božje roke in v družbo svetnikov, ki niso klonili. Svoje oči so vztrajno upirali v Jezusa in nadaljevali svoj »tek v tekmi«. Povabljeni smo, da se jim pridružimo. Vzemi si nekaj časa in se poglobi v naslednje besede:

»Tudi mi odstranimo vsakršno breme in greh, ki nas zlahka prevzame, ter vztrajno tecimo v tekmi, ki nas čaka. Uprimo oči v Jezusa, začetnika in dopolnitelja vere.«